

UVOD

Pod lekom se danas najčešće podrazumevaju supstance, kombinacije supstanci i preparati namenjeni lečenju bolesti. Po potrebi se ova definicija proširuje ili modifikuje (pogledati odeljak definicije). Po pravilu, lekovi prolaze rigoroznu kontrolu pre nego što proizvođač dobije dozvolu za puštanje leka na tržište. Svetska zdravstvena organizacija lek definiše kao supstancu ili proizvod koji se primenjuje da bi modifikovao ili ispitao fiziološke sisteme ili patološka stanja, a u cilju dobrobiti čoveka – primaoca. Zakon o lekovima i medicinskim sredstvima Republike Srbije lek definiše kao proizvod koji sadrži supstancu ili kombinaciju supstanci proizvedenih i namenjenih za lečenje ili sprečavanje bolesti kod ljudi ili životinja, postavljanje dijagnoze, poboljšavanje ili promene fizioloških funkcija, kao i postizanje drugih medicinski opravdanih ciljeva.

Obe definicije uključuju supstance namenjene postavljanju dijagnoze, a razlikuju se po tome što definicija SZO obuhvata samo humane lekove. Biljni i homeopatski preparati se nekada svrstavaju u lekove a nekada u pomoćna lekovita sredstva, i u zavisnosti od toga može se zahtevati njihova registracija. U najvećem broju slučajeva lek deluje tako što se vezuje za ćelijske receptore. Budući da je receptor udaljen od mesta primene leka, važno je da se lek transportuje od mesta primene do mesta delovanja.

Neki lekovi deluju direktno na druge hemijske supstance (natrijum hidrogenkarbonat i neki drugi antacidi) ili menjanjem fizičko-hemiskih osobina ćelije bez specifičnog receptora (alkohol, inhalacioni anestetici). Veza lek-receptor može biti različite jačine (zavisno od tipa hemijske veze i stepena afiniteta leka za receptor) što i uslovljava dužinu delovanja leka i njegovu jačinu. Neselektivnost lekovite supstance (anatomska ili enzimaska) najčešći je uzrok pojave neželjenih dejstava leka. Uticaj lekova na ljudski organizam izučava farmakodinamika. Uticaj organizma na lek (apsorpcija, metabolizam i ilučivanje leka) proučava farmakokinetika.

1. Tečni oblici lekova

Tečni oblici lekova su primereni kod male dece, starijih osoba ili osoba sa teškoćama pri gutanju, odnosno kod osoba koji teško uzimaju čvrste oblike lekova na usta. Ti oblici su kraćeg roka trajanja, ali brže se apsorbuju. Doziraju se u kapima ili kašičicom.

Najčešći tečni oblici lekova su:

rastvori,
sirupi,
emulzije,
suspencije,
tincture,
kapi za nos, uvo, oči,
injekcije,
infuzije

Neki lekovi kao što su antibiotici koji se nestabilni u vodenom rastvoru izrađuju se u obliku suvih zrnaca - granula koje će vam u apoteci otopiti pre izdavanja, u vodi. Preparat se mora pre svake upotrebe promućkati i mora se držati na hladnom mestu (frižideru). Apotekar će vam tačno naglasiti za svaki pojedini preparat koliko vredi nakon što je otopljen (npr. Ceporek sirup - 7 dana, Duracef sirup - 14 dana). Ukoliko je za propisanu terapiju potrebna količina leka od dve bočice, on će rastopiti samo jednu koju ćete trošiti, a za nastavak terapije će vam otopiti drugu nakon potrošene prve. U svakom sirupu imate priloženu kašičicu za doziranje. Ukoliko ih nema možete se poslužiti praktičnim merama.

VELIKA (supena) kašičica- 15 ml

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com